

KÜÇÜK KEDİ MİMİ

2-5 Yaş için
Depremi Anlatan Metaforik Hikaye

PSİKOLOG CANSU YUMRUTAŞLAR

DÜZENLEYEN : UZMAN PSİKOLOG PINAR FİDANCI

Vermek istenen mesaj: Depremin doğa olayı olduğu, afetin öncesinde olan rutinlerin sonrasında da devam edeceği (oyun oynamak), 'güvendeyim' inancını pekiştirmek

Hedef okuyucu: Depremi yaşayan ve bu deprem sonucunda kaybı olmayan ancak taşınmak zorunda kalan küçük çocuklar

Kedicik Mimi yemyeşil ağaçların olduğu bir ormanda yaşarmış. Ormanın içinde küçücük, güzel bir evi varmış. Arkadaşları ve akrabalarının da evleri yine aynı ormandaymış.

Bu ormanın adı Kırmızı Orman’mış. Her sabah kalkar parkta Arkadaşı Zıpzıp Tavşan ile oynar, zıplar, koşarmış.

Bazen hava güneşli olurmuş, öyle zamanlarda ormanda oynamak harikaymış. Bazen de yağmur yağarmış. Ağaçların altına saklanırlarmış. Bazen de hafif hafif sallanırmış Kırmızı Orman. Buna deprem denirmiş..

Bir gün kedicik uyurken bu defa orman çok sallanmış. Ağaçlar, evler, parklar çok sallanmış. Kedicik uyanmış ve çok kormuş. Korkması da normalmiş. Kalbi hızlı atmış, çok üşümüş.

Hemen ailesi onu kollarına almış. Evden çıktığında diğer arkadaşlarının koştuğunu görmüş.

Herkes bu depremde korkmuş. Birbirine bazen sarılmışlar bazen de ağlamışlar. Başka uzak ormanda Sarı Ormanda yaşayan Aslanlar, Filler yardıma gelmişler.

Kedicik ve arkadaşlarına yemek ve su getirmişler. Onları güvenli yuvalara yerleştirmişler.

Kedicik Mimi'nin arkadaşı Tavşan Zıpzıp'ın evi,
artık eskisi gibi sağlam değilmiş.
Evinin duvarları biraz yıkılmış.

Bu yüzden Sarı Orman'dan gelen Aslanlar, Tavşan ve Kediciği kendi ormanlarına davet etmişler. Ve kendi ormanlarında onlara yepyeni birer ev yapmışlar.

Kedicik ve Tavşan yardım ettikleri için Aslan'a ve ailesine teşekkür etmişler. Aileleriyle birlikte güvendelermiş. Artık Kedicik Mimi her sabah arkadaşı Zıpzıp ile birlikte Sarı Ormanda oyunlar oynamış.

Büyümüş ve Sarı Orman okuluna gitmeye başlamış. Hayat devam etmiş, zor günler geride kalmış.